

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 16 września 2008 r.

DOLiS/DEC-542/08

dot. DOLiS-430-207/07

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego z wniosku Międzyzakładowej Komisji Pracowników Urzędu Miasta o nakazanie X zwrotu ankiet „kandydata do Spółdzielni Mieszkaniowej” obejmujących dane osobowe pracowników Urzędu Miasta,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Międzyzakładowej Komisji Pracowników Urzędu Miasta z siedzibą przy , zwanej dalej również Komisją, o nakazanie X zwrócenie ankiet „kandydata do Spółdzielni Mieszkaniowej” obejmujących dane osobowe około 150 pracowników Urzędu Miasta. Z uzasadnienia przedmiotowego wniosku oraz załączonych do niego dowodów wynikało, iż Komisja uchwałą nr 88 z dnia 5 kwietnia 2006 r. upoważniła m.in. X do „opracowania analizy ankiet kandydatów do Spółdzielni Mieszkaniowej”, a następnie uchwałą nr 2/07 z dnia 21 stycznia 2007 r. cofnęła je.

W związku z powyższym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające, w toku którego zwrócił się do X o złożenie pisemnych wyjaśnień w tej sprawie. X w pisemnych wyjaśnieniach przedstawionych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych wyjaśnił, że wspomniane ankiety zostały wykorzystane jednorazowo do dokonania szacunkowego zbiorczego zestawienia potrzeb mieszkaniowych pracowników Urzędu Miasta, a zestawienie powyższe zostało przedstawione na spotkaniu z Prezydentem Miasta. X oświadczył ponadto, że „po ich wykorzystaniu ankiety te zostały przeze mnie zniszczone”.

W świetle powyższej przedstawionych wyjaśnień należy stwierdzić, iż zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do zastosowania przez organ ochrony danych osobowych przepisu art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem poprzez udostępnienie danych osobowych. Z przywołanego przepisu wynika, iż warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym artykule jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej. W niniejszej sprawie warunek ten nie jest spełniony. Materiał dowodowy sprawy wskazuje bowiem, że Pan X aktualnie nie przetwarza żądanych przez Komisję danych osobowych i nie może ich w związku z tym wydać Komisji. W konsekwencji postępowanie to należy umorzyć. Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Takie stanowisko organu znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wystarczy wskazać tu choćby wyrok z dnia 27 czerwca 1997 r. (I SA/Wr 871/96) NSA - Ośrodka Zamiejscowego, w którym wskazano, że „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Takie samo stanowisko zostało przedstawione w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek Zamiejscowy z dnia 18 kwietnia 1995 r. (SA/Łd 2424/94).

Nadmienić ponadto należy, iż poza kognicją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych znajduje się kwestia żądania wydania dokumentów stanowiących nośnik określonych danych osobowych. Innymi słowy, organ ochrony danych osobowych nie posiada ustawowych kompetencji do nakazania komukolwiek wydania dokumentów, nawet jeżeli są w nim zawarte dane osobowe. Żądanie wydania dokumentu ma charakter cywilnoprawny i w związku z tym właściwym do wydania ewentualnego nakazu w tym zakresie jest wyłącznie właściwy miejscowo sąd powszechny, który rozpatrzy sprawę po uprzednim wystąpieniu do niego z odpowiednim powództwem.

W kontekście powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 22 tej ustawy i w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).